

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/164/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6420010471
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6420010471.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Adriány Považanovej, v trestnej veci obžalovaného W. X. na verejnom zasadnutí dňa 13. januára 2021, za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 04.11.2020, sp.zn. 2T/111/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného W. X. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

bližšie nezistenom čase v nočných hodinách odo dňa 17.06.2020 do dňa 18.06.2020 vo O., okres E. nad K., sa vlámal do rodinného domu súpisné č. XXX, vlastníkov W. W. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y., XX. augusta XX/XX a R. V. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y., G. XXXX/XB, slúžiacemu na rekreačné účely, a to tak, že najprv preskočil oplotenie okolo domu, následne vošiel do vnútorných priestorov murovanej stavby vedľa domu, na ktorej dvere odistil pootočením ohnutého klinca smerom na pevnú časť, odkiaľ odcudzil horský bicykel zn. F. profile zelenej farby v. č. K ručnú cyklopumpu s tlakomerom, elektrickú skúšačku zn. EN-X oranžovej farby, turistický rucksak zn. K., následne z vnútorných priestorov tejto stavby zobral kladivo a hliníkový rebrík, ktorý oprel o strechu rodinného domu, kde vyšiel na strechu a kladivom rozbil sklenenú výplň strešného okna, ktoré vyklopil a tak vošiel do vnútorných priestorov rodinného domu, odkiaľ zo špajze v spodnej časti domu odcudzil rôzne potraviny a nápoje v hodnote 30 Eur, z priestorov kuchyne a z chladničky odcudzil rôzne potraviny v celkovej hodnote 20 Eur, z priestoru chodby zo zásobníka odcudzil euromince v hodnote 50 Eur, a tiež odcudzil 1 pár turistických topánok zn. Garmont, čím týmto svojim konaním spôsobil G. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y., XX. augusta XX/XX, škodu krádežou vo výške XXX,XX Eur a škodu poškodením strešného okna vo výške 190 Eur. Za to bol obžalovanému podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol spolu s uložením súhrnného trestu zrušený výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo dňa 12.08.2020 sp. zn. 2T 67/2020, v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30.09.2020 sp. zn. 3To 123/2020, ktorým bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. b) Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, pre jeho výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahom nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej G. J., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom Y., XX. augusta XX/XX, škodu vo výške XXX S..

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie, a to jednak sám písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 18.11.2020, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu písomnými podaniami doručenými okresnému súdu dňa 16.11.2020 a dňa 01.12.2020, a to proti výroku o treste.

Uviedol, že okresný súd neprihliadol na všetky poľahčujúce okolnosti, predovšetkým na to, že trestný čin spáchal v dôsledku zložitej životnej situácie a núdze, ktorú si sám nespôsobil. Existovali u neho tiesnivé osobné pomery, strata práce a príjmu, neistá budúcnosť v dôsledku pandémie, ako aj strata blízkej osoby - brata, s ktorým žil v jednej domácnosti. K protiprávnemu konaniu ho priviedol hlad a nie snaha obohatiť sa alebo zámerne spôsobiť škodu. Okrem toho sa k trestnej činnosti priznal a oľutoval ju, taktiež napomáhal príslušným orgánom, preto mal byť pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 4 : 1. Priťažujúcou okolnosťou bolo len to, že bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne, z ktorého si už 5 mesiacov vykonal, a teda mu ani nemal byť uložený súhrnný trest. Nakoľko bol vo väzbe, nemohol uhradiť spôsobenú škodu a dosiahnuť prípadný zmier. Žiadal o zmiernenie trestu, pretože jeho výmera 2 roky bola priveľká, najmä, ak iní páchatelia dostávajú za násilnú trestnú činnosť nižšie tresty. V jeho prospech hovorí aj to, ako sa správal počas výkonu väzby, kde bol zaradený do práce.

V ďalšom podaní argumentoval tým, že sa súd prvého stupňa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre uloženie trestu. Zdôraznil, že ku skutku sa priznal, svoje konanie úprimne oľutoval a orgánom činným v trestnom konaní napomáhal pri jeho objasňovaní. Zároveň sa pričínil aj k odstráneniu škodlivých následkov trestného činu, keď dobrovoľne vydal viaceré veci, ktoré získal pri jeho spáchaní. Príčinou tohto trestného činu bolo riešenie existenčných otázok týkajúcich sa jeho osoby.

Okresný súd dostatočne neprihliadol na ust. § 34 ods. 3 Tr. zák., najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, ako aj na jeho osobu, a preto mu uložil neprimerane prísny trest. Na jeho potrestanie by postačovalo uložiť trest odňatia slobody v kratšom trvaní, najmä ak bola spodná hranica trestnej sadzby len 1 rok, ktorá sa pri prevahe poľahčujúcich okolností nezvyšovala. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil mu trest odňatia slobody kratšieho trvania.

V ďalšom podaní dal do pozornosti, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, čo taktiež možno hodnotiť v jeho prospech. Opätovne zdôraznil, že prvostupňový súd nesprávne ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností na 2 : 2, v dôsledku čoho nedošlo k zníženiu, ani k zvýšeniu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Mal totiž akceptovať na jeho strane viacero poľahčujúcich okolností, tak ako sú vyššie uvedené, čo by viedlo k zníženiu hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu. V takomto prípade by bol stred dolnej polovice trestnej sadzby nižší, a to cca 20 mesiacov. Žiadal, aby mu krajský súd uložil trest odňatia slobody kratšieho trvania.

Na verejnom zasadnutí prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný v celom rozsahu, teda aj vo výroku o treste, ktorého uloženie okresný súd aj náležite odôvodnil, a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Naproti tomu sa obhajca obžalovaného plne pridržiaval argumentácie uvedenej v písomne podanom odvolaní. Uložený trest považoval za neprimerane prísny a navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest kratšej výmery.

Obžalovaný sa pripojil k návrhu, ktorý predniesol jeho obhajca, zdôraznil, že pri predchádzajúcom poslednom odsúdení nemal obhajcu a ten skutok ani nespáchal. Navrhol, aby mu bol uložený trest nižšej výmery.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba v zákonnej lehote, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Pokiaľ ide o otázku viny, okresný súd na hlavnom pojednávaní procesným postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného, že sa cíti vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktorý bol právne kvalifikovaný ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák., v dôsledku čoho bol výrok o vine nenapadnuteľný odvolaním a v tejto časti nadobudol rozsudok právoplatnosť.

Aj výrok o náhrade škody už nadobudol právoplatnosť, keďže ho nenapadla odvolaním žiadna z oprávnených osôb.

Pokiaľ ide o úvahy o druhu a výmere uloženého trestu obžalovanému, odvolací súd sa stotožnil s výrokom prvostupňového súdu, ktorým mu bol uložený súhrnný trest, keďže mu ho okresný súd ukladal za uvedené prečiny, ktoré spáchal skôr (18.06.2020), ako mu bol rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 12.08.2020, sp. zn. 2T/67/2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30.09.2020, sp. zn. 3To/123/2020 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. b) Tr.zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd prvého stupňa správne prihliadol na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák., t.j. že sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne ho oľutoval, súčasne napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (v prípravnom konaní popísal priebeh skutku a dobrovoľne vydal časť odcudzených vecí), ako aj na priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), m) Tr. zák., t.j., že spáchal viac trestných činov a už bol za trestný čin odsúdený. Obžalovanému bol ukladaný trest celkovo za 3 trestné činy - prečiny, keďže mu prvostupňový súd trest ukladal aj za prečin z vyššie uvedeného predchádzajúceho trestného konania. V konečnom dôsledku bol pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 2 : 2, v dôsledku čoho nedošlo k zmene hraníc zákonom ustanovenej trestnej sadzby, t.j. ani k zníženiu hornej hranice, ani k zvýšeniu dolnej hranice, teda obžalovanému bolo možné uložiť trest odňatia slobody na 1 rok až 5 rokov (trestná sadzby za najprísnejší z prečinov). Zároveň okresný súd správne prihliadol okrem pomeru aj na závažnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., ktoré mali približne rovnaký význam, či už v prospech, ale aj v neprospech obžalovaného. Veľmi dôležitým bolo aj zohľadnenie skutočnosti, že obžalovaný vyhlásil na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu obžalobou podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a jeho vyhlásenie následne okresný súd uznesením prijal. Zo stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR vyplýva, že samotné vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní podľa zmieneného zákonného ustanovenia Trestného poriadku a jeho následné prijatie súdom samo o sebe síce nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., ale len za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., avšak takýto postoj obžalovaného je potrebné vziať v úvahu, keďže neodvolateľne prijme všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby vopred vedel, aký druh trestu a v akej výmere mu bude následne súdom uložený, a preto možno aplikovať pri ukladaní trestu § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. vzťahujúce sa na konanie o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, t.j. môže mu byť uložený trest odňatia slobody znížený o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Obžalovanému neboli v súlade so zákonom priznané ďalšie 3 poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. e), g), k) Tr. zák., tak ako sa toho domáhal. V jeho prípade možno akceptovať prípadnú existenciu núdze, resp. tiesňové osobné a rodinné pomery len v určitom rozsahu, a nie tak, ako to vyplýva z uvedených zákonných ustanovení, pretože si takýto stav, prihliadajúc aj na jeho vek a schopnosť pracovať, spôsobil v prevažnej miere sám svojím konaním a spôsobom života, ktorý vedie. Taktiež sa nepričinil o odstránenie škodlivých následkov trestných činov, pretože za tieto sa považujú iné skutočnosti ako spôsobenie majetkovej škody, pri ktorých stačí odstrániť len ich určitú časť, a ani dobrovoľne nenahradil spôsobenú škodu, pretože v tomto prípade sa vyžaduje jej náhrada v celom rozsahu, pričom obžalovaný vrátil len časť odcudzených vecí, a navyiac spôsobil aj ďalšiu škodu poškodením strešného okna, ktorú tiež nenahradil.

Odvolacia námietka obžalovaného, smerujúca k zníženiu výmery uloženého trestu odňatia slobody však nebola dôvodná aj pre viacero ďalších okolností vyznievajúcich v jeho neprospech, a to najmä pre jeho bohatú kriminálnu minulosť, keď bol súdom 13-krát trestaný, vrátane cudzozemských odsúdení pre rôznu úmyselnú trestnú činnosť, najmä majetkového charakteru. Prihliadajúc na počet trestných činov, ako aj ich charakter a celkovú závažnosť, nemožno uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky považovať za nezákonný, ale ani za neprimeraný, nakoľko trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov mu bol uložený už v predchádzajúcom trestnom konaní. Je zrejmé, že ani doposiaľ vykonané tresty, vrátane nepodmienečných trestov odňatia slobody, nevedli v dostatočnom rozsahu k náprave obžalovaného. Zároveň nemožno opomenúť, že v ďalšom trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 1T/80/2019 bolo u neho už upustené od uloženia súhrnného trestu práve vzhľadom na jeho odsúdenie v konaní vedenom na tomto okresnom súde pod sp. zn. 2T/67/2020.

Prvostupňový súd nepochybil, keď obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu so stredným stupňom stráženia, pretože tento bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Jedine uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody primeranej výmery zabezpečí v danom prípade dosiahnutie účelu trestu, a zároveň obsahuje v dostatočnom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov. Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd odvolanie obžalovaného v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.